Eörsi István

ÚTLEVÉL

Meddig terjed a határtalannak
látszó víz s levegő? A nap
felügyelete alatt a
szélfútta hullámzás? Ez az
emberi húsokat önnön
végelláthatatlan tálcáján kínáló
szürke homokstrand?

Még néhány napig.
És aztán? Jól van, tudom. Az „aztán"-ra
ráérek aztán. Az efféle kérdés
kihúzza a dugót a rossz szellemektől
nyüzsgő palackból és elsüllyeszti
Atlantiszt, ahová útlevelem szól.